

מיסעדה

אורגיה של סוכר

תמצית החינוך שאב רומני מעניק מס' תכמת בארבע מילים. שאותו הוא משנן לבתו בליהרף: "שלא תתחתי עם פרענק!" המיסכן יודע את אשר הוא סח: מאות שנות כיבוש תורכי הותירו את הרומנים עצמם, אומה של פרענקים - כלואים בתוך עור לבן. ההשפעה המיזר רחית הלוהטת, היא מן המפורסמות.

כשרופא קופת-חולים שומע, למשל, פצינט מצהיר: "אשתי רומניה." הוא רר שם לו חודש בית הבראה דחוף, ולא שר אל שאלות. גם אין זה מיקרה שדווקא ברומניה פותחה תרופת הנעורים. קיים יותר מבסיס לחשד, שאנה אסלן המציאה את הגרוביטל שלה רק כדי לאפשר לבני-עמה להמשיך עד שיבה - בתחביב הר לאומי, אפילו העוגות של ארץ זו יצאו בטעם ממזרי. אלו מוצרות במזיגה פני סטטית של עידון וינאי, ופיקנטיות מיז רחית.

נזכרתי בכל זאת זאת נכנסתי לקונר דיטוריית לונדון לרדת כסה על העוגות. העסק שוכן כבוד ברחוב בן-יהודה, נדמה לי חמישה-שישה בתים מפינת ז'בוטינסקי. לכיוון אלנבי, לשאלו בסביבה, כל אחד מכיר. מחלקים שם עוגות בקצב מטרף, וכל רומני הארץ מתגודדים בשקיקה בקיץ. הומה המקום מתמכרי סוכר. טסים גדושי קצפת, עוגות ופארפה, מתעופפים

פשוט מת על החיים. כשכל בוקרשט שם. משפריצה העליצות מן הקירות.

השפה הרישמית בעסק היא מובן רור מנית, אך בתור מחוזה מיוחדת לקלינטור רה המקומית, מחזיקים בעלי המקום מלאי חרום של איזה מאתיים מילים בעיברית, כשהם מצליחים לבצע עם זה קומבינצ' יות מסחררת.

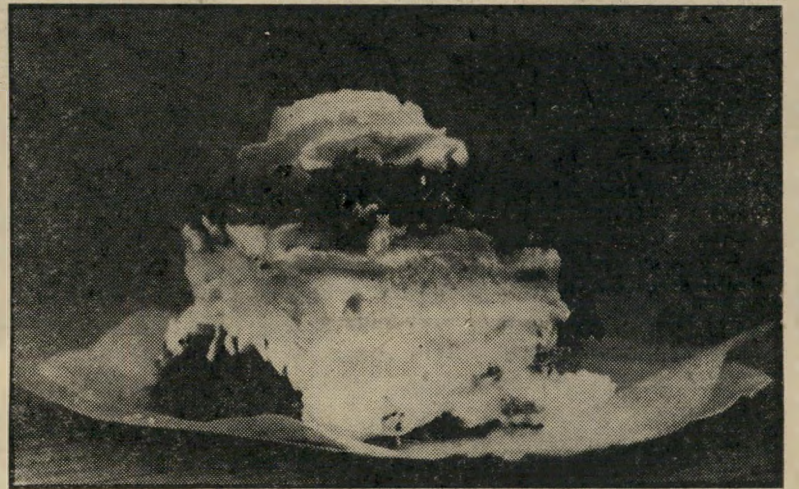
השפע המוצג לראווה מהמם גם זוללים ותיקים, לכן, בחירוף-נפש, בהקרבת כל החלטות-רזון, אצא לטיול מאורגן בין הר מוקשים.

ואלה שמונה הפצות, שאין לסרב להן לעולם.

קטאיף - הרומנים מתים על זה, מה זה מתים? אפילו באמצע הלם יגירו ריר אם ישמיע ליד אוזנם את הברות הקסם. העסק מורכב משתי שיכבות חור טיטי מאפה פריכים דקיקים, ספוגים סיר רופ בקלאווה עדין, כשבאמצע, שיכבה אדירה קצפת. אוח!

אמנדינה: עוגת קוביה, עונה בול על הצורך ב"משהו מתוק". עטופה מכל צדדיה פונדן שוקולדי נוצץ, העושה את הסיפור לכל-כך כדאי. יופי של טעם.

שו'אדה-לה-ק'רם: גירסה מאד מיר חדת של פרופיטרול. ערימה של חמישה

ה-DARLING של הרומנים

מעל ראשי החוגגים ואשה שמנה, עם שמפי פס רומני טמפרמנטי, מבושלת מחום, אר רות מאות חבילות, בין כליכך הרבה עור גות ורומנים, קשה להיות עצוב. העם הזה

בריאות חילבה

נגד סכרת

נזכרתי שיש לי בשק עוד גועל-נפש מבריא, דליקטס, הפעם, כולו מיועד לחור לי הסכרת, מה עושים כדי להוריד את רמת הסוכר בדם, להעלות את רמת הבריאות, ולהרחיק את קו הגבול המסוכן שאחריו תמיד עומדת התוכחה המקובלת: "שוב אכלת כמו חזיר!" ובכן, זה פשוט, בחנויות הקיטניות של השוקים, משיגים וקונים חילבה. זוהי אבקה טחונה גס מצמח הגרגרנית, וטעמה מר כלענה. כל בוקר לוקחים כפית מלאה אבקה, מער-בבים בקצת מים, ושותים. חוץ מרווח נקי לסכרת, גם הראש יוצא מרווח מהעניין, לא צריך יותר לקרוא ספרים שמנים וממישים, לעלוע אחד, ותופסים מה זה סבל עולם מדווי אנושות.

יש גם דרך נעימה יותר לאכול את ה-עסק, והיא בצורת חילבה, כמו שאוכלים התימנים, אם איזה תימני ישבור את ה"אומרטה", ויגלה לנו איך מבשלים את זה, אני מתחייבת לפרסם, בצירוף זר דפנה.

אימהות

בולעים גולות

ההכנות הנפשיות ההיסטריות לפני בלי-עת גלולה, אינן נחלתם הבילעדית של ילדים. מבוגרים רבים עורכים שעוריות לבני-מישפחתם, המתעקשים להלעיט אותם גלולות בזמן מחלה, ואינם דואגים לפרק אותן לגורמים מיקרוסקופיים תחילה. הם לא אשמים, הסרבנים, החנקרופוביה משתו-ללת להם בראש.

מה פיתאום גולות עם מים?

ואם בגדולים מדובר, הרי שאצל הקטי-נים, על אחת כמה וכמה, האינטליגנט המצוי מגיח כבר מהרחם, עם ידע בלים בשמירת אינטרסים של עצי

מקרמה שהחיינו והגיענו

אם עד עכשיו דיפדה חובבת המקרמה המקומית באלבומים זרים, עם חרסת אמת בנשמה בגלל שעורי אנגלית אבודים - מעתה היא יכולה לעזוב ענייני חרטה.

רבקה לנדן הוציאה, בעיברית, ספר בר הוצאה מפוארת, במיטב מסורת שבעוני-חור, ובו היא מסבייה איך עושים מקי ראמה, הספר מלווה תצלומים ציבועניים מפורטים, ואפילו דביל מושלם מבין את ההוראות הברורות.

זה דווקא יופי, כיוון שרוב הספרים מסוג זה לוקים בדפקט אחיד: בגמר העיון, ברור מעל לכל צל של ספק שהמחבר יודע את אשר הוא סח, אבל שאר האנר-שות - לא-כל-כך.

עיקר שכחתי, למי שלא יודע ממקראמה, אלה הן עבודות-קשירה מפוארות שהילדה עושה בבית-הספר, והאמא צריכה לגמור

פטנטים

אין מפסיקים באופן הכי מוחלט ובדוק בעולם -

שיהוקים

ראשית, כיוון שתמיד מתבלבל לי הי שיהוק בגיהוק, אני חייבת להצהיר שמדוי בר באותם היקיהיק שיוצאים מכל קונטי-רול ברורסים משנקים, ומשגעים את הר בן-אדם הכי יציב, מעבר לגבול הדקה. הפולקלור העממי, בצר לו, המציא המון שיטות מטופשות שעזרו כמו כי סותרות למת, אלא שביצוע הפנטסיות נתן לפחות את ההרגשה שעושים משהו בקשר לעסק.

יותר מדי מים בלעתי לחינם, מכדי שי-אאמין שהם עוזרים, מה שכן עוזר, באר-פן מלידי ומוחלט, זה הפטנט הבא שגיליתי:

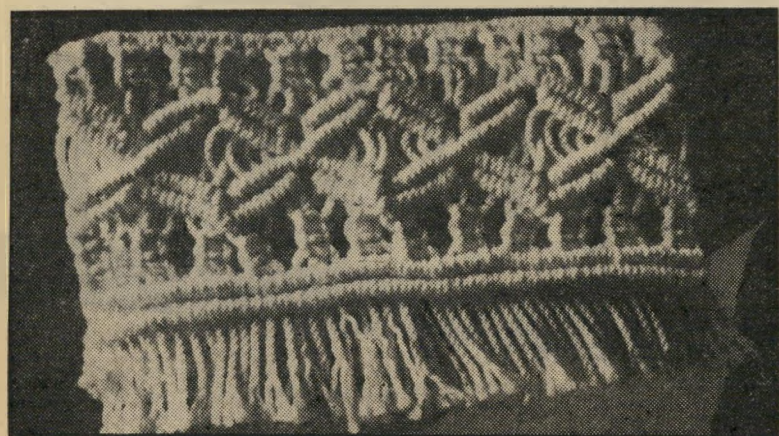
בבוא התקפת שיהוקים, מספיק בתור טכי ניקה לעשות דקה אחת בילבד של מדוי טציה, וזה חולף! מי שלא יודע לעשות מדיטציה, שירוף וילמד, אין מילים לתאר איזה כיף זה עושה במוח, חוץ מתוצרי-לוואי בלתי-ציפויים כגון אלו.

הבן-אדם צריך לסבול רק דקה משי-הוק קולוסלי, ותיכף הוא קולט את מלוא משמעות הפטנט.

מו, סימכו עלי, שלא הוא יתן לאמור-הורחו לרצחו נפש, הוא יעמוד על ראשה של המיסכנה, המתמחה בגינו בנתיחת גלולות, ויצביע לה על כל גביש מסוכן בגודל ראש גפרור, שום חינוך טכני לא יעזור, הנפות גרוגלת אדירות לאחור, פיתויים, הבטחות, כל אלה מובילים תמיד לטיכום אחיד: מאתיים ניסיונות-נפל, בטן מתפוצצת ממים, אם וצאצא צורחים - כל אחד ממניעים שונים - וגלולה במצב חצי-רקוב המועברת לריסוק.

ובכן, כל הסצנות האלו יכולות לעבור מן העולם, עם הכנסתו לשימוש פעיל של הפטנט הבא: מסתדרים בפוזו של קוסם, ומראים לצופיק את הגלולה, לא שוכחים להצהיר הצהרה דרמאטית כגון: "ועכשיו אמא תלמד אותך פטנט איך לב לוע גלולה בלי להרגיש." שימי לב, בר מילה, "פטנט", כבר השכבת אותו מהעצרה, נותנים בפיו משהו לעיס ואכיל, בכמות של ביס קטן בלבד, מן המחלקה שהוא הכי אוהב, מבקשים אותו ללעוס היטב, ולפני שהוא בולע, ממש לפני, לסדר לעצמו את הכדור בתוך התערובת, מסר בירים לו שהכדור המיסכן מתחבא בתוך האוכל, ובשום פנים ואופן לא יוכל להי-נצל מתוך הבטן, הרוצח הקטן יקבל מוזה, ויבלע את זה על המקום.

בבית, אחרת אין ציון במלאכה. מקראמה זה גם הדבר שתופס חצי שנה את הסלון, ולאף אחד אסור לדרוך שם, כדי לא לסבך את החוטים, מה עוד אני יכולה לספר על המקראמה? אה, כן, זה עושה יבלות, וזהו זה, מי שבכל זאת רוצה לדעת יותר על המקראמה, שיקנה את הספר, אני, את כל הידע האישי בנדון, שפכי תי בזאת.

צריך חוטים של קילומטר